

ה"ת 70509/11/16 - אלכסנדר לוסקוטוב נגד משטרת ישראל - ימ"ר תל אביב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 70509-11-16 לוסקוטוב נ' משטרת ישראל -ימ"ר ת"א

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופט איתי הרמלין
המבקש אלכסנדר לוסקוטוב
ע"י עו"ד דן שפט
נגד
המשיבה ע"י רס"ב ברוך גרינשפון
משטרת ישראל - ימ"ר תל אביב

החלטה

1. ביום 9.11.2016 הוציאה שופטת בית משפט זה צו חיפוש בביתו של המבקש. בצו מצוין כי המבקש חשוד בפרסום שירותי זנות. בצו נאמר כי השוטרים יוכלו לתפוס "כל מסמך או חפץ הדרושים לחקירה..."

2. במהלך החיפוש נתפס בין היתר על ידי המשטרה סכום של ₪ 10,000 במזומן שנמצא בבית. המשטרה חושדת כי סכום זה התקבל כשכרה של העבירה שבביצועה חשוד המבקש. הכסף מוחזק על ידי המשטרה על מנת לאפשר חילוטו אם יורשע המבקש במשפט ובית המשפט יורה על כך.

3. המבקש פנה לבית המשפט בבקשה שיוחזר לו סכום זה - הבקשה הוגשה מכוחו של סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: פסד"פ).

4. טענתו הראשונה של ב"כ המבקש הייתה שהמבקש בעל מקורות הכנסה חוקיים ולא ניתן לקבוע שמקורו של סכום הכסף שנמצא אצלו הוא בעבודה הבלתי חוקית שבה הוא חשוד. ב"כ המבקש הדגיש בהקשר זה כי על המשטרה להראות כי בעבודה הבלתי חוקית המיוחסת למבקש הוא הרוויח סכום כזה. מחומר החקירה שבו עינתי עולה כי לפי דברי המבקש בחקירתו התשלומים שקיבל עבור עבודתו הבלתי חוקית "בשחור" בתחזוקת אתר אינטרנט המפרסם שירותי זנות עלו לכאורה בסכומם על הסכום שנתפס במסגרת החיפוש. יתר על כן, מדבריו בחקירה עולה לכאורה כי למבקש לא היו מקורות הכנסה חוקיים משמעותיים. כלומר, מבחינה עובדתית יש בסיס לחשד כי הסכום שנתפס במהלך החיפוש הוא תשלום שקיבל המבקש עבור עיסוקו הבלתי חוקי לכאורה.

עמוד 1

5. לאחר דיון ראשון שערכתי בבקשה הגיש ב"כ המבקש תצהיר של המבקש שלפיו הכסף שנמצא בבית במזומן הוא פרי עבודתה של אשתו של המבקש שהיא עוסקת פטורה, והכסף הוחזק בבית במזומן לצורך תשלומי שכר הדירה של בני הזוג. מעבר לכך שהמבקש ובת זוגו לא התייצבו באולמי להיחקר על גרסה זו, הרי ממזכר מתוך חומר החקירה שהוצג לי, עולה שבעת החיפוש טען המבקש שהכסף שנמצא בבית במזומן הוא כסף שצבר "מעבודות מחשוב שהוא עושה בביתו". לנוכח גרסה זו איני יכול לקבל במסגרת דיון זה את הגרסה כי מדובר בהכנסותיה של אשתו. הואיל ולפי החשד הנתמך בראיות, המבקש קיבל תשלומים "בשחור" עבור עבודתו בתחזוקת אתר אינטרנט המפרסם שירותי זנות, לא ניתן לשלול בשלב זה את האפשרות שכטענת המשטרה מקורו של הכסף המזומן שנמצא בבית ונתפס על ידה, הוא בעבודה לא חוקית לכאורה זו. בשולי הדברים יצוין שבית המשפט העליון כבר קבע שבמקרה שכסף ממקור לא חוקי התערבב עם כסף חוקי כולל מעבודת בת הזוג, אין מניעה לחלט את הכסף שנתפס (ראו לעניין זה למשל: ע"פ 2333/07 **שלמה תענך נ' מדינת ישראל** (2010)).

6. טיעונו המשפטי האחרון של ב"כ המבקש היה שסעיף 24 לפסד"פ העוסק בתפיסה מכוחו של צו חיפוש נבדל בהבדל רלבנטי מסעיף 32 לפסד"פ העוסק בתפיסה שאינה מכוחו של צו חיפוש. להלן אביא את נוסחיהם של סעיפים אלה:

24. סמכות לפי צו חיפוש

(א) צו חיפוש ישמש אסמכתה לכל שוטר, או לאדם אחר שנקב השופט בצו, אם ראה שהנסיבות מחייבות לייפות לכך כוחו של אותו אדם -

(1) לערוך חיפוש בבית או במקום לפי האמור בצו החיפוש ולתפוס כל חפץ הנחזה כמתואר בצו ולעשות בו כאמור בצו;

(2) ...

(ב) מי שעורך חיפוש לפי צו חיפוש ומוצא חפץ שלא הוזכר בצו, אבל יש יסוד סביר להניח שנעברה, או שמתכוונים לעבור, עבירה בו או לגביו, רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו לפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי לצוות מה יעשה בו, כפי שיראה לנכון.

32. סמכות לתפוס חפצים

(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

7. ב"כ המבקש הדגיש את העובדה שהן סעיף 24(ב) והן סעיף 32(א) לפסד"פ מתירים לשוטר לתפוס חפץ שיש יסוד סביר להניח שנעברה בו עבירה. לעומת זאת, לפי טענתו רק סעיף 32(א) מתיר לשוטר לתפוס חפץ שניתן כשכר בעד ביצועה של עבירה. לטענת הסניגור במצב דברים זה לא יכולה הייתה המשטרה לתפוס את סכום הכסף החשוד שניתן כשכר עבור עבודה בלתי חוקית שכן מדובר היה בחיפוש לפי צו חיפוש ובית המשפט לא קבע בצו שניתן לתפוס כסף שניתן כשכרה של עבירה, וסעיף 24(ב) לא מאפשר תפיסה של כסף מסיבה זו.

8. טענתו המשפטית של ב"כ המבקש אינה חסרת יסוד מהבחינה העקרונית. אמנם השופט קדמי בספרו מבטא עמדה שלפיה "אף שהדבר לא נאמר במפורש, יש להניח כי גם במסגרת חיפוש על פי צו, מוסמך שוטר לתפוס 'חפצים' בהתאם לסמכות הרחבה שבסעיף 32 לפסד"פ, ואין הוא מוגבל בעניין זה אך לחפצים הנקובים בסעיף 24(א)(1) ובסעיף 24(ב) לפסד"פ" [1], ואולם קשה ליישב עמדה זו עם הכלל הפרשני שלפיו המחוקק אינו משחית מילותיו לריק. זאת, שהרי אם המחוקק היה מבקש להשיג תוצאה פרשנית כפי שמציג השופט קדמי היה עליו להפנות בסעיף 24(ב) לפסד"פ לסעיף 32 לפסד"פ ולא לכלול בו ניסוח מפורט השונה מניסוחו של סעיף 32. גם מבחינה תכליתית אין עמדתו של השופט קדמי העמדה האפשרית היחידה בסוגיה. ניתן לראות טעם לכך שכאשר התפיסה נעשית במסגרת פעולה שהצריכה הוצאתו של צו חיפוש שפוגע בפרטיותו של אדם תהיה סמכות התפיסה של השוטרים מעבר למה שקבע בית המשפט שהוציא את הצו מצומצמת יותר מסמכותם של השוטרים לתפוס חפצים בנסיבות שאינן מצריכות קבלת צו חיפוש. יתר על כן, ניתן להצדיק את צמצום סמכות התפיסה בחיפוש מכוחו של צו חיפוש בכך שהשופט או השופטת שנתנו את הצו כבר שקלו מהם החפצים שיש מקום לתפוס, ולכן צומצמה הסמכות לתפוס חפצים נוספים על אלו שעל תפיסתם הורה בית המשפט רק לחפצים "חשודים במובהק".

9. עם זאת, שאלת הפער שבין ניסוחיהם של סעיפים 24(ב) ו-32(א) לפסד"פ והשלכותיו אינה מצריכה הכרעה במקרה שלפני. זאת, כיוון שהכסף שנתפס בדירתו של המבקש הוא בגדר "כל מסמך או חפץ הדרושים לחקירה" כלשונו של צו החיפוש והתפיסה שהוציא בית המשפט. מדובר בניסוח גורף שכוונתו היא שניתן לתפוס כל מסמך או חפץ הקשורים לחקירה. כלומר, ניתן לתפוס מכוחו של צו תפיסה זה גם כסף שחשוד ככזה שניתן כשכרה של העבירה שאותה חוקרים. הואיל וכך, אין תחולה במקרה זה לסעיף 24(ב) אלא לסעיף 24(א) לפסד"פ, והתפיסה שנעשתה בהתאם לצו נעשתה כדין.

10. ב"כ המבקש הוסיף על טיעוניו המשפטיים טענה במישור ההומניטרי שלפיה המבקש ואשתו נזקקים לכסף שבו מדובר לתשלום שכר הדירה בעוד המדינה "יכולה להסתדר בלעדיו". אינני מוצא כי טעם זה מצדיק החזרת הכסף כעת תוך מניעת האפשרות להורות על חילוט בתום המשפט (אם יהיה כזה).

11. לנוכח האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה להחזרת הכסף התפוס.

ניתנה היום, 04 ינואר 2017 בהעדר הצדדים.

[1] יעקב קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק ראשון, הליכים שלפני משפט ב', עמ' 681 (מהדורת 2008).